Pregaria.cat

Entrada

A què dediques el teu temps i diners

Per PauV el dj., 06/10/2022 - 09:00

Triar a la vida és fonamental. És inevitable, és inexcusable. Fins i tot quan ens sembla que no triem, que ens deixem portar, que “fluïm”… de fet estem triant.

Elegir ens fa més humans, ens fa tocar allò concret, ens arrela en l’ara i l’aquí.

Escullo fer aquesta activitat i en canvi deixar de banda aquella altra. Decideixo no anar amb aquella persona que he reconegut que per a mi és tòxica. Elegeixo dedicar la tarda de dissabte a conversar amb el meu avi que sovint se sent sol. Opto per anar uns dies de vacances a prop per així evitar agafar un avió que sé que contamina molt.

Per mirar de ser més conscient del que escullo i de perquè ho escullo em puc confrontar amb aquesta afirmació del Josep M. Lozano: “l’elecció es juga i esdevé veritable en la resposta a dues qüestions ben definides: a què dediques el teu temps i a què dediques els teus diners.” (La plenitud del temps, Cuadern EIDES 91, p 26).

Tan senzill i alhora tan brutal: A què dedico el meu temps? A què dedico els meus diners?

Són dues preguntes que no permeten gaire escapatòries ni gaire autojustificacions. Davant aquestes preguntes potser la distància entre el que dic que faig i el que de fet faig es fa més palesa. Perquè massa sovint visc d’un ideal, d’un somni, d’una autoimatge construïda que no se sosté davant d’aquestes preguntes.

Com és el meu dia a dia? Quanta estona dedico a la meditació o la pregària? Quan va ser l’última vegada que vaig dedicar temps a conversar amablement amb el sense sostre que viu i dorm al meu carrer? Quantes hores dedico a estar davant una pantalla inútilment? Quan va ser l’últim cop que em vaig regalar a mi mateix un dia de gaudi?

I com gasto els meus calers? Què faig amb el que considero que m’he guanyat amb el meu esforç? I amb el que potser m’ha vingut “caigut del cel”? Quin percentatge dels meus ingressos els dedico a ajudar els altres? No he aprofitat potser alguna drecera per guanyar més diners i més ràpid del que de fet hauria de ser?

... Cadascú que miri de formular-se aquestes dues preguntes de la manera que més se li escaiguin… i examini les seves eleccions.

Ja des d’antic, la Bíblia ens recorda que es pot triar la vida o la mort, o dit una mica més suaument, que podem anar pel viarany d’allò que vivifica i dignifica o més aviat d’allò que genera mort i divisió en mi i en el meu entorn (cf. Dt 30, 19).

Potser doncs preguntant-me sense embuts pel temps i els calers puc tenir una mica més de claredat sobre quins camins estic, de fet, triant, dia a dia, quotidianament.